

تاریخ تصویب: ۱۳۶۴/۰۹/۲۴

آیین نامه جلوگیری از آلودگی آب

آیین نامه جلوگیری از آلودگی آب

۱۳۶۴.۰۹.۲۴ - ۹۰۳۰۲ - ۱۳۶۴.۰۹.۲۸ - ۸۵۵

؟؟&

سازمان عمران کیش

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۶۳.۹.۲۴ بنا به پیشنهاد شماره ۱۶۷۴ - ۱۲ سازمان حفاظت محیط زیست و به استناد ماده ۴۶ قانون توزیع عادلانه آب مصوب ۱۳۶۱.۱۲.۱۶ مجلس شورای اسلامی، آیین نامه جلوگیری از آلودگی آب را به شرح زیر تصویب نمودند:

[Z] "آیین نامه جلوگیری از آلودگی آب"

ماده ۱

عبارات و اصطلاحاتی که در این آیین نامه به کار رفته دارای معانی زیر می باشد:

- ۱ - سازمان حفاظت محیط زیست و شورای عالی حفاظت محیط زیست در این آیین نامه به ترتیب سازمان و شورای عالی نامیده می شود.
- ۲ - آلودگی آب عبارتست از تغییر مواد محلول و یا معلق و یا تغییر درجه حرارت و دیگر خواص فیزیکی و شیمیایی و بیولوژیکی آب در حدی که آن را برای مصرفی که برای آن مقرر است مضر یا غیر مفید سازد.
- ۳ - مواد آلوده کننده آب که آلوده کننده نیز نامیده می شود عبارتست از هر نوع مواد یا عوامل فیزیکی و شیمیایی که باعث آلودگی آب گردیده و یا به آلودگی آن بیفزاید.
- ۴ - منابع مولد آلودگی آب که منابع آلوده کننده نامیده می شود عبارتست از هر گونه منبعی که فعالیت یا بهره برداری از آن موجب آلودگی آب می شود که شامل منابع صنعتی، کشاورزی و دامداری، شهری و خانگی و متفرقه می باشد.
- ۵ - فاضلاب - عبارتست از هر نوع ماده مایع زائد حاصل از فعالیتهای صنعتی یا کشاورزی و دامداری و یا شهری و خانگی که به آب یا خاک تخلیه گردد.
- ۶ - مواد زائد جامد - عبارتست از هر گونه ماده جامدی که عرفاً زائد محسوب می شود مانند زباله، خاکروب، خاکستر، جسد حیوانات، ضایعات مراکز شهری و صنعتی و زوائد حاصل از تصفیه اعم از شیمیایی و بیولوژیک و همچنین فضولات انسانی و حیوانی و مواد زائد بیمارستانها و غیره.
- ۷ - آبهای پذیرنده - عبارتست از آبهای سطحی و زیرزمینی از جمله قنات، رودخانهها،

دریاچه‌ها و دریاها که فاضلاب به آنها تخلیه می‌گردد.

۸ - آبهای ایران عبارتست از کلیه آبهای داخلی و ساحلی و دریای سرزمین که تحت حاکمیت دولت جمهور اسلامی ایران قرار دارد.

۹ - رقیق کردن - عبارتست از کاهش غلظت مواد آلوده‌کننده در فاضلاب از طریق اختلاط با آب یا آب پذیرنده

۱۰ - وسائل و روشهای مناسب - عبارت از مناسب‌ترین وسائل یا روشهایی است که استفاده آن با توجه به شرایط محلی، درجه پیشرفت و امکانات علمی و فنی و هزینه‌های مربوط، رفع یا کاهش مؤثر آلوده‌کننده‌ها را امکانپذیر می‌سازد.

۱۱ - میزان و معیارهایی که در این آیین‌نامه استاندارد نامیده می‌شود عبارتست از حدود مجاز و مشخصات ویژه‌ای که با توجه به اصول حفاظت و بهسازی محیطزیست برای آلوده‌کننده‌ها و جلوگیری از آلودگی آب تعیین می‌شود.

۱۲ - مسئول - عبارت از شخص حقیقی یا حقوقی صاحب منابع آلوده‌کننده می‌باشد که موجبات آلودگی آب را به طرق مختلف سبب شوند.

۱۳ - منازل مسکونی - عبارتست از اماکنی که عرفاً و عادتاً جهت سکونت و به قصد استفاده‌های غیر صنعتی، تجاری، اداری و امثال آن اختصاص یابد.

ماده ۲

اقدام به هر عملی که موجبات آلودگی آب را فراهم نماید ممنوع است.

ماده ۳

سازمان با همکاری وزارتخانه‌های نیرو، کشاورزی، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و سایر وزارتخانه‌ها و سازمانها و ذیربط حسب مورد نسبت به بررسی و شناسایی کیفیت آبهای ایران از لحاظ آلودگی اقدام خواهد نمود.

تبصره ۱

وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در مورد آبهای مشروب از مرحله آبگیر طبق قوانین و مقررات خود عمل می‌نماید.

تبصره ۲

در مورد آلودگی آبهای دریاها و دریاچه‌ها و همچنین رودخانه‌های مرزی با مواد نفتی به موجب قانون حفاظت دریا و رودخانه‌های مرزی از آلودگی با مواد نفتی عمل خواهد شد.

ماده ۴

سازمان موظف است نسبت به شناسایی منابع مختلف مولد آلودگی آب به طریق مقتضی اقدام نماید. مسئولین موظفند اطلاعات و مدارک مورد نیاز را در صورت درخواست در اختیار سازمان قرار دهند.

تبصره ۱

وزارتخانه‌های کشور، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، کشاورزی، نیرو، صنایع، صنایع سنگین و معادن و فلزات و بر حسب مورد سایر مؤسسات ذیربط همکاری لازم را با سازمان در اجرای مفاد این ماده معمول خواهند داشت.

تبصره ۲

اطلاعات و مدارکی که جنبه محرمانه دارد و توسط مسئولین در اختیار سازمان گذارده می شود محرمانه تلقی شده و جز در موارد قانونی مورد استفاده قرار نخواهد گرفت.

ماده ۵

استانداردهای مربوط به آلودگی آب با ذکر روشهای سنجش و سایر مقررات مربوط توسط سازمان و با همکاری وزارتخانه ها و مؤسسات مذکور در تبصره ۱ ماده ۴ این آیین نامه تهیه و به مورد اجرا گذارده می شود.

تبصره

در مورد مقررات مربوط به تخلیه هر نوع فاضلاب به شبکه عمومی فاضلاب شهر کمیسیون دائمی متشکل از نمایندگان تام‌الاختیار وزارتخانه های نیرو، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، کشور، صنایع، صنایع سنگین، معادن و فلزات و سازمان حفاظت محیط زیست و سایر سازمانهای مسئول آب و فاضلاب شهری در وزارت کشور تشکیل و تصمیمات متخذه به مرحله اجراء گذارده خواهد شد.

ماده ۶

طبقه بندی کلیه آبهای پذیرنده اعم از سطحی و زیرزمینی و دریاچه ها و آبهای ساحلی با توجه به قدرت جذب تصفیه طبیعی آلوده کننده ها بر حسب اولویتها و به تدریج توسط سازمان با همکاری وزارتخانه ها و مؤسسات مذکور، تبصره ۱ ماده ۴ تعیین و اعلام خواهد شد.

ماده ۷

سازمان موظف است طبق برنامه پیش بینی شده از فاضلاب منابع آلوده کننده نمونه برداری و نوع و میزان آلودگی هر یک از این منابع را مشخص نماید. در صورتی که شدت آلودگی هر یک از منابع آلوده کننده بیش از استانداردهای موضوع ماده ۵ این آیین نامه باشد سازمان مراتب را کتباً به مسئول مربوط اخطار خواهد نمود که در رفع آلودگی اقدام نماید. در این اخطار به نوع آلودگی و میزان آن و همچنین مهلت رفع آلودگی که متناسب با امکانات تعیین می گردد صریحاً قید خواهد شد.

تبصره

مسئولین موظفند پس از اخطار رفع آلودگی طرحهای تصفیه فاضلاب را بر اساس استانداردهای موضوع ماده ۵ این آیین نامه جهت تصویب به سازمان ارائه نمایند.

ماده ۸

مسئولین مکلفند ظرف مهلت مذکور در اخطار به نسبت به رفع آلودگی در حد استاندارد اقدام کنند در غیر این صورت بر اساس ماده ۱۱ قانون حفاظت و بهسازی محیط زیست از فعالیت و یا بهره برداری منبع مربوط تا رفع آلودگی جلوگیری خواهد شد.

ماده ۹

در صورتی که مسئول منبع آلوده کننده با دلائل و مدارک قابل قبول سازمان اثبات نماید که ظرف مهلت مقرر در اخطار رفع آلودگی عملی نمی باشد سازمان می تواند مهلت اضافی مناسب برای این گونه منابع قائل شود مشروط بر این که ادامه فعالیت این منابع خطرات جدی برای سلامت انسان و سایر موجودات زنده در بر نداشته باشد.

ماده ۱۰

سازمان در اجرای وظایف قانونی خود مجاز است هر یک از منابع آلوده کننده را توسط مأمورین خود مورد بازرسی قرار دهد، در صورتی که بازرسی هر یک از منابع به موجب قوانین دیگر مستلزم کسب اجازه از دادستان باشد نسبت به اخذ نمایندگی دادستان اقدام خواهد شد.

تبصره

مسئولین مکلفند در اجرای مفاد این آیین نامه همکاری لازم را با مأمورین سازمان به عمل آورند.

ماده ۱۱

وزارتخانه های صنایع، صنایع سنگین، کشور و کشاورزی هنگام صدور پروانه تأسیس واحدهای صنعتی واحدها و مجتمع های کشاورزی، دامداری، مرغداری و کشتارگاه و یا سایر مراجع صدور پروانه واحدهای فوق الذکر موظفند استانداردها و مقررات موضوع ماده ۵ این آیین نامه را به اطلاع متقاضیان برسانند صدور پروانه بهره برداری از واحدهای مذکور موکول به رعایت استانداردها و مقررات فوق الذکر می باشد.

ماده ۱۲

مراجع مربوط، رونوشت پروانه تأسیس و بهره برداری صادره برای واحدهای مذکور در ماده ۱۱ را به سازمان ارسال خواهند داشت.

ماده ۱۳

وزارتخانه های مسکن و شهرسازی، کشور و شهرداریها و سازمانها و واحدهای تابعه آنها بر حسب مورد هنگام تهیه طرحهای جامع و هادی شهرکها و مجتمع های مسکونی و بهداشتی و شهرداریها در موقع صدور پروانه در شهرها، استانداردها و مقررات موضوع ماده ۵ این آیین نامه را باید به اطلاع طراحان و مجریان مربوط برسانند.

ماده ۱۴

انواع و طبقه بندی منابع آلوده کننده متفرقه توسط سازمان و در صورت اقتضاء با همکاری وزارتخانه ها و مؤسسات ذربط تعیین خواهد شد.

ماده ۱۵

در مواردی که سازمان بنا بر دلایل کافی تشخیص دهد کاهش یا از بین بردن آلودگی ناشی از منابع آلوده کننده موجود از طرق دیگر به جز انتقال آنان به نقاط مناسب امکان پذیر نمی باشد، طرحی در این مورد با همکاری وزارتخانه کشاورزی، صنایع، مسکن و شهرسازی، نیرو و کار و امور اجتماعی تهیه و پس از تصویب هیأت وزیران به مورد اجراء خواهد گذاشت.

ماده ۱۶

سازمان مجاز است در مواقعی که ضرورت ایجاب نماید استفاده از وسائل و روشهای مناسب را برای منابع متفرقه برقرار نماید.

ماده ۱۷

رقیق کردن در مرحله تخلیه به عنوان تصفیه ممنوع است مگر در موارد خاصی که به تشخیص سازمان خطرات آلودگی محیط زیست را در بر نداشته باشد.

ماده ۱۸

مسئولین مکلفند تدابیری اتخاذ نمایند تا در مواقع اضطراری که تصفیه فاضلابها به هر علتی متوقف می گردد از تخلیه مستقیم فاضلاب به آبهای پذیرنده خودداری نمایند.

ماده ۱۹

در مواردی که به استناد ماده ۱۱ قانون حفاظت و بهسازی محیطزیست و تبصره ذیل آن دستور ممانعت از کار و فعالیت کارخانه یا کارگاهی صادر می شود، مراتب به دادستان حوزه قضایی مربوط جهت صدور دستورات لازم اعلام می شود.

ماده ۲۰

سازمان به منظور پیشگیری از آلودگی آب و تشویق کلیه مسئولین منابع آلوده کننده به رفع آلودگی و ایجاد انگیزه جهت یافتن وسائل و روشهای مناسب و تحقیق در این زمینه تدابیر لازم را اتخاذ و به مورد اجراء خواهند گذاشت.

ماده ۲۱

تشریفات ابلاغ اخطاریه توسط سازمان به مسئولین منابع آلوده کننده تابع قانون آیین دادرسی مدنی می باشد.

میرحسین موسوی - نخست وزیر

۱۳۹۹ © حق کپی رایت متعلق به مرکز پژوهشهای مجلس شورای اسلامی ایران می باشد